Numerical Analysis of 3D Model of Spinal Cord in Syringomyelia Disease Conditions Using Fluid-Solid Interface Technique

H. M. Farahani¹, and N. Fatouraee^{2*}

¹M.Sc, Biomechanic Department, Biomedical Engineering Faculty, Amirkabir University of Technology, Tehran, Iran ²Associate Professor, Biomechanic Department, Biomedical Engineering Faculty, Amirkabir University of Technology, Tehran, Iran

Receipt in the online submission system: 3 October 2017, accepted: 4 October 2017

Abstract

Syrinx growth in Syringomyelia desease causes progressive neurological disorders. Thus, the examination of effective factors in syrinx development is so important for controlling this desease. One of clinical assumptions related to the reason of syrinx development, considers the propagation of pressure wave shock in subarachnoid-space fluid as the main reason for fluid motion in syrinx and syrinx development and increasing damage to spinal cord. Modeling and analysis have been performed to test the theory in this research using finite element method. So a 3d model was created including syrinx, spinal cord, cerebrospinal-fluid in subarachnoid-space, dura mater and stenosis. Pressure puls stimulation was applied to the superior surface of the subarachnoid-space fluid model simulating arterial puls of skull. Cerebrospinal-fluid has been assumed as a Newtonian fluid with laminar flow. The solid phase has been considered to be linear elastic. The fluid-solid interface was analized using ADINA software and fluid flow characteristics were extracted including velocity and pressure field as well as tissue stresses. Results show that pressure wave propagation in subarachnoid-space fluid causes the induction of motion in syrinx fluid, and stress concentration is created in spinal tissue due to the fluid cessation in syrinx and increasing local pressure, however these stress values are lower than spinal tissue strength and pressure wave propagation in this situation cannot be the main reason of syrinx development.

Key words: cerebrospinal-fluid hydrodynamics, finite element method, pressure wave propagation, syrinx

مجله مهندسی پزشکی زیستی دوره ۱۰، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۵، ۲۳۰-۲۲۳ شناسه دیجیتال: 10.22041/IJBME.2017.72939.1275

تحلیل عددی مدل سهبعدی طناب نخاعی در شرایط بیماری سیرنگومیلی با استفاده از روش برهمکنش سیال و جامد

هدی ماستری فراهانی^۱، ناصر فتورائی^۲*

^۱ کارشناس ارشد بیومکانیک، گروه بیومکانیک، دانشکده مهندسی پزشکی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران ^۲دانشیار، گروه بیومکانیک، دانشکده مهندسی پزشکی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران

تاریخ ثبت در سامانه: ۱۳۹۶/۷/۱۱، پذیرش قطعی: ۱۳۹۶/۷/۱۲

چکیدہ

بزرگ شدن سیرینکس در بیماری سیرنگومیلی، باعث بروز آسیب نورولوژیکی پیشرونده میشود؛ بنابراین، بررسی عوامل دخیل در توسعهٔ سیرینکس، در یافتن روش هایی برای کنترل این بیماری بسیار اهمیت دارد. یکی از فرضیات بالینی مهم در رابطه با علت توسعهٔ سیرینکس انتشار موج شوک فشار در سیال فضای سابآراکنوئید را عامل اصلی حرکت سیال داخل سیرینکس و در طولانیمدت، توسعهٔ سیرینکس و آسیب فزاینده به نخاع، میداند. مدل سازی و تحلیل حاضر در راستای آزمودن این فرضیه و به کمک روش المان محدود انجام شده است؛ به این ترتیب که یک مدل سهبعدی، شامل سیرینکس، طناب نخاعی، سیال مغزی-نخاعی در فضای سابآراکنوئید، لایهٔ مختشامه و گرفتگی، ایجاد شد. تحریک پالس فشار به سطح بالایی مدل سیال فضای سابآراکنوئید، که تأثیر پالس شریانی جمجمهای را شبیه سازی میکرد، اعمال شد. سیال مغزی-نخاعی، به صورت نیوتنی و جریان آن، به صورت لایهای فرض شد. رفتار جامد نیز، الاستیک خطی در نظر گرفته شد. تحلیل برهم کنش سیال و جامد توسط نرمافزار ADINA اجرا شده و مشخصات جریان سیال، شامل میدان سرعت و فشار و همچنین تنشهای ایجادشده در بافتها، استخراج شد. نتایج نشان می دهد که انتشار موج فشار در سیال فضای سابآراکنوئید، به القای حرکت در سیال سیرینکس منجر می شود و با توقف سیال در انتهای سیرینکس، افزایش فشار موضعی به ایجاد سابآراکنوئید، به القای حرکت در سیال سیرینکس منجر می شود و با توقف سیال در انتهای سیرینکس، افزایش فشار موضعی به ایجاد تمرکز تنش در بافت نخاعی می انجامد؛ اما مقادیر این تنش ها، کمتر از حد تحمل بافت نخاعی است و انتشار موج فشار در این شرایط،

كليدواژهها: هيدروديناميك سيال مغزى-نخاعي، روش المان محدود، انتشار موج فشار، سيرينكس

۱– مقدمه

بررسی منشأ بسیاری از بیماریها از دیدگاه بیومکانیک، موضوع تحقیقات بسیاری میباشد. در سالهای اخیر، محققان با استفاده از مفاهیمی چون حرکت موج و جریان سیال ویسکوز در حضور میدان جامد تغییر شکل پذیر، شروع به کمک در درک و تحلیل مشکلات پزشکی فضاهای مایع مغزی-نخاعی^۱ در بدن انسان کردهاند، که بیماری سیرنگومیلی^۲، یک نمونه از آنها است [1].

سیرنگومیلی، یک بیماری نرولوژیکی است که در آن، یک یا چند حفرهٔ ماکروسکوپیک غیرعادی پر از سیال، بهنام سیرینکس، در طناب نخاعی ایجاد می شود. در این بیماری که بهتدریج پس از تروما و دررفتگی ارتوپدیک ستون مهرهها رخ مىدهد، آسيب موضعى و التهاب پردهٔ آراكنوئيد و به دنبال آن، تكثير بافت فيلامنتى آراكنوئيد، به انسداد نسبى فضاى سابآراکنوئید، که سیال مغزی-نخاعی در آن بهآرامی جریان دارد، منجر می شود [۱ و ۲]. پس از بروز انسداد در مسیر سیال مغزی-نخاعی، به تدریج سیرینکسها داخل طناب نخاعی در مجاورت منطقهٔ آسیب، بهوجود می آیند [۳ و ۴]. در کانال نخاعی، عوامل مختلفی می تواند تغییرات شدید فشار را در سیال مغزی-نخاعی بهوجود آورد، که به اعمال فشار مستقیم از سوی سیرینکس بر بافت نخاعی و درنتیجه بزرگ شدن سیرینکس و بروز آسیب نرولوژیکی پیشرونده منجر شود. عواملی مانند سرفه، عطسه، خم شدن به جلو یا برداشتن یک بار سنگین، ممکن است در توسعهٔ سیرنکس نقش داشته باشند. در صورت درمان نشدن بیماری، از دست رفتن تدریجی حس و عملکرد و حتی فلجی اندامها، اجتنابناپذیر است [۶–۸].

یکی از فرضیات مهمی که دربارهٔ منشأ بروز این بیماری وجود دارد، علت توسعهٔ سیرینکس در طناب نخاعی را به نحوی با ایجاد موج شوک فشار (ناشی از سرفه، سیکل قلبی و...) و بازتاب در محلهای انسداد فضای سابآراکنوئید، مرتبط میداند [۱]. تحقیقات اندکی، نحوهٔ انتشار موج فشار ناشی از عطسه یا سرفه یا پالسهای شریانی در سیال مغزی-نخاعی و احتمال توسعهٔ سیرینکس در اثر این فشارهای گذرا، را بررسی کردهاند. برترام و همکاران [۳]، یک مدل سادهٔ المان محدود دوبعدی متقارنمحوری از نخاع، شامل بافت الاستیک نخاع (Cord)، سیال مغزی- نخاعی و لایهٔ سختشامه (Dura)، ارائه داده و پالس فشار شریانی و سرفه را به مدل اعمال کردند و نحوهٔ انتشار

¹ <u>C</u>erebro<u>s</u>pinal <u>F</u>luid (CSF)

موج در این مدل را بررسی کردند. نتایج نشان داد، که انتشار موج به خواص الاستیک بافت نخاع و سختشامه مرتبط است. برترام در تحقیقات بعدی [۲ و ۹]، مدلسازی را با جزئیات بیشتری انجام داد و یک سیرینکس صدری و یک گرفتگی نیز به مدل اضافه کرد؛ سپس نحوهٔ انتشار موج فشار در مدل را بررسی کرد. لیو و همکاران [۵ و ۹]، یک مدل سادهٔ دوبعدی متقارن محوری از مدل درونتنی، که پیشتر بهطور تجربی توسط این گروه ساخته شده بود، ایجاد کرده و به کمک نتایج آزمایشهای قبلی، صحهگذاری کردند. در این تحقیق، تأثیر گرفتگی روی برهمکنش سیال و جامد در شرایط بیماری سیرنگومیلی، بررسی شد و نشان داده شد که گرفتگی، باعث کاهش و تضعیف سرعت انتشار موج میشود.

در مدلسازی نخاع به صورت متقارن محوری، اول اینکه قید اضافی به محور نخاع در راستای شعاعی اعمال می شود و دوم، ممکن است درنظر گرفتن انحناهای طبیعی ستون فقرات در هیدرودینامیک مایع مغزی-نخاعی دخیل باشد [۱۰-۱۳]؛ بنابراین در تحقیق حاضر، مدل سازی المان محدود سه بعدی نخاع به همراه انحناهای آن انجام شده و سپس نحوهٔ انتشار موج فشار در سیال مغزی-نخاعی و تأثیر آن بر توسعهٔ سیرینکس در شرایط وجود بیماری سیرنگومیلی، بررسی شده است.

۲- مواد و روشها

۲–۱– مدلسازی هندسی

در این تحقیق، به کمک تلفیق هندسهٔ متقارن محوری ارائهشده در مقالهٔ برترام [۲] (شکل ۱-الف) و اطلاعات ارائهشده در مقالهٔ لینینگر و همکاران [۱۴]، که از تصویربرداری امآرآی بهدست آمده بود (شکل ۱-ب)، یک مدل هندسی سهبعدی دارای انحنا از طناب نخاعی و پردههای آن، به کمک نرمافزار کتیا ایجاد شد.

در شکل ۲، نمای برش خوردهٔ مدل هندسی نشان داده شده است، که شامل لایهٔ جامد سختشامه و گرفتگی در داخل آن درحدود ۵۰٪ سطح مجرا و به طول ۳۰ میلیمتر ، لایهٔ سیال مغزی-نخاعی، لایهٔ جامد نخاع و سیرینکس صدری به طول ۱۴۰ میلیمتر است.

^v Syringomyelia

شکل (۱) – مدل هایی که از تلفیق آنها استفاده شد: (الف) مدل متقارن محوری تحقیق برترام [۲] و (ب) مدل واقعی لینینگر و همکاران [۱۴].

شکل (۲)- نمای برشخورده از مدلهای هندسی سیال و جامد

۲-۲- مشخصات مواد

رفتار دو مادهٔ جامد نخاع و سختشامه، مانند تحقیق برترام و همکاران [۳]، الاستیک خطی درنظر گرفته شد. مقادیر مدول یانگ، نسبت پواسون و چگالی برای Cord، بهترتیب برابر با ۵/۰ مگاپاسکال، ۴۹/۰ و ۱۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب و برای Dura، بهترتیب برابر با ۱۰ مگاپاسکال، ۴۹/۰ و ۱۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب درنظر گرفته شد.

سیال مغزی-نخاعی و سیال داخل سیرینکس، خواص مواد مشابهی دارند و بهصورت سیال نیوتنی با لزجت ثابت فرض شد. مقادیر چگالی و لزجت، بهترتیب برابر با ۱۰۰۰ کیلوگرم بر مترمکعب و ۱۰۰۰۰ کیلوگرم بر متر ثانیه درنظرگرفته شد. این مقادیر، که براساس تحقیق برترام و همکاران [۳] انتخاب شده، مشابه مقادیر متناظر برای آب است.

۲-۳- معادلات حاکم

در مـدلسـازی حاضـر، از فرمول بندی لاگرانژی برای جامد الاستیک خطی استفاده شده است، که بهصورت زیر می باشد:

$$\frac{\partial \tau_{ij}^s}{\partial x_j} = \rho^s \frac{\partial^2 d_i^s}{\partial t^2} \tag{1}$$

در معادلهٔ بالا au_{ij}^s مؤلفهٔ تانسور تنش، d_i^s مؤلفهٔ جابجایی و ρ^s چگالی جامد است. رابطهٔ تنش-کرنش مواد الاستیک خطی نیز به صورت زیر است:

$$\tau_{ij}^{s} = \frac{E}{(1+\nu)} \left(\frac{\nu}{(1-2\nu)} \varepsilon_{kk} \delta_{ij} + \varepsilon_{ij} \right)$$
(7)

 ε_{ij} در این معادلات E مدول یانگ، v ضریب پواسون، ε_{ij} مؤلفهٔ تانسور کرنش و δ_{ii} دلتای کرونکر هستند.

در این تحقیق، سیال، نیوتنی و جریان سیال، به صورت لایه ای فرض شده است. به دلیل تحریک پالسی، تحلیل از نوع دینامیک گذرا است. همچنین سیال را تراکمناپذیر درنظر می گیریم؛ بنابراین معادلات پیوستگی و ممنتوم حاکم بر جریان سیال، به ترتیب به صورت زیر است.

$$\frac{\partial u_i}{\partial x_i} = 0 \tag{(7)}$$

$$\rho^{f} \frac{\partial u_{i}}{\partial t} + \rho^{f} \left(u_{j} - \frac{\partial d_{j}^{f}}{\partial t} \right) \frac{\partial u_{i}}{\partial x_{j}} = \frac{\partial \tau_{ij}^{f}}{\partial x_{j}}$$
(*)

 ρ^{f} ، i معادلات، u_{i} سرعت سیال در جهت i، در این معادلات، u_{i} سرعت سیال در جهت φ^{f} چگالی سیال و سیال است. تانسورهای نرخ تنش و نرخ کرنش سیال نیز بهترتیب به صورت زیر هستند.

$$\tau_{ij}^f = -p\delta_{ij} + 2\mu e_{ij} \tag{(a)}$$

$$e_{ij} = \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u_i}{\partial x_j} + \frac{\partial u_j}{\partial x_i} \right)$$
(9)

در این معادلات p فشار سیال و μ لزجت سیال است. از جملهٔ جاذبه (وزن سیال) صرفنظر شده است.

برای حل مسائلی که در آنها اثر برهم کنش سیال و جامد درنظر گرفته شده است، باید شرایط سازگاری سینماتیکی و دینامیکی در مرز سیال و جامد ارضا شوند. سازگاری سینماتیکی، که بیان کنندهٔ شرط عدم لغزش در مرز سیال و جامد است، بهصورت زیر میباشد.

$$\underline{u}_{i}^{f} = \underline{\dot{d}}_{i}^{s} \tag{Y}$$

این شرط که همان شرط عدم لغزش در دیواره است، باعث می شود جابجایی بهدست آمده برای جامد، به عنوان شرط مرزی جابجایی دیواره برای میدان سیال، استفاده شود.

$$n_j \tau_{ij}^f = n_j \tau_{ij}^s \tag{A}$$

در معادلهٔ بالا، _i مؤلفهٔ بردار نرمال مرز سیال و جامد است. این شرط بیان می کند که در مرز سیال و جامد، نیروی وارده از سیال به جامد برابر با نیرویی است که در همان قسمت، جامد به سیال وارد می کند. این معادله باعث می شود که تنش محاسبه شده برای میدان سیال، به عنوان شرط مرزی بار گذاری به مدل جامد اعمال شود.

۲-۴- شرایط مرزی

در مدل جامد، دو نوع شرط مرزی مشابه با تحقیق متقارن محوری برترام [7] اعمال شد. اول آنکه شرط مرزی برهم کنش سیال و جامد، به تمام سطوح مدل جامد که در تماس با سیال هستند، اعمال شد. با استفاده از این شرط، فشار ایجادشده در مدل سیال، به مدل جامد انتقال مییابد؛ سپس شرط مرزی جابجایی صفر، به تمام گرههای سطوح بالا و پایین نخاع و سختشامه اعمال شد.

در مدل سیال، از سه نوع شرط مرزی مطابق با تحقیق برترام [۲] استفاده شد. اول آنکه، شرط مرزی برهم کنش سیال و جامد به تمام سطوح مدل سیال، که با جامد تماس دارند، اعمال شد. با استفاده از این شرط، جابجایی جامد به دیواهٔ مدل سیال انتقال مییابد. سپس شرط مرزی دیواره (سرعت صفر) به انتهای پایینی مدل سیال فضای سابآراکنوئید، اعمال شد، درنهایت شرط مرزی فشار متغیر با زمان، به تمام گرههای سطح بالایی مدل سیال فضای سابآراکنوئید اعمال

[\] <u>A</u>rbitrary <u>Lagrangian-E</u>ulerian

و شـکل این موج تحریک، براسـاس تحقیق برترام [۲] انتخاب شـده و بهصورت یک موج فشار مثلثی با دامنهٔ ۱۰۰ پاسکال و مدت استمرار ۰۰۵/۰ ثانیه بود.

۲–۵– روش مدلسازی و پارامترهای استفادهشده

معادلات هر دو میدان جامد و سیال، با نرمافزار المان محدود ADINA حل شیدند. این نرمافزار، قابلیت خوبی برای حل مسائل شامل برهم کنش سیال و جامد، دارد و بسیاری از مسائل FSI، با این نرمافزار تحلیل می شوند [۲، ۳ و ۷].

برای گسسته سازی معادلات میدان سیال، از روش اویلری و برای حل معادلات گسسته، از روش نیوتن-رافسون با معیار همگرایی ۰۰۱/۰ استفاده شده است. به دلیل نامنظم بودن هندسهٔ مدل، از شبکه بندی و المان های نوع ساختارنیافته (نامنظم یا آزاد) استفاده شده است. المان های سیال، هرمی بوده و هر المان شامل ۴ گره است (شکل ۳-الف).

از الگوریتم ضــمنی نیومارک با مقادیر δ=۵/۰ و ۲۵/۰۵، برای انتگرال گیری زمانی از معادلات حاکم بر جامد اســـتفاده شـده اسـت. روش تکرار نیوتن با تلرانس تکرار نسـبی ۰۰۱/۰ برای درجـات آزادی درنظر گرفتـه شــده اســت. مقدار معیار همگرایی انرژی نیز برابر با ۰۰۱/۰ فرض شـد. المانهای جامد، هرمی بوده و هر المان شامل ۴ گره است (شکل ۳–ب).

شکل (۳) – بخش بالایی شبکهٔ المان محدود (الف) سیال و (ب) جامد

بهدلیل اثرگذار بودن حرکت جامد بر سیال و فشار سیال ، از کوپلینـگ دوطرف و برای حل معادلات برهمکنش سیال و جامد، از روش محاسبهٔ مستقیم (که سریعتر همگرا میشود) استفاده شده است. تلرانسهای همگرایی تنش و جابجایی، هرکـدام برابر با ۰۰۱/۰ انتخاب شـدند. در هر گام زمانی، شـبکهبندی میدان سیال، با استفاده از الگوریتم لاگرانژی-اویلری اختیاری⁽ (ALE) بهروز میشود.

۲-۶- بررسیهای استقلال حل عددی معادلات برای بهدست آوردن تعداد بهینهٔ المانها، که باعث استقلال نتایج حل از تعداد المانها می شود، یک مدل جامد با شبکهبندی ریز (۶۱۵۲۰ المان و ۱۸۶۸۷ گره) و سه مدل سیال (۱) با ۶۶۴۰۳ المان و ۹۶۷۰ گره ، (۲) با ۵۲۵۶۶ المان و ۱۰۸۹۸ گره و (۳) با ۶۷۵۱۲ المان و ۱۳۶۷۲ گره ایجاد شد. گامهای زمانی در تمام مدلها، ۰/۵۰۰۰ ثانیه درنظر گرفته شد. همان طورکه در شکل ۴ نشان داده شده است، دو سطح مقطع اختیاری، انتخاب شده و دبی عبوری از آن سطوح برای سه مدل، بهدست آمد. طبق نمودارهای این شکل، اختلاف مقادیر دبی در مدلها، بسیار کم است؛ بنابراین برای شبیهسازی از مدل با ۲۵۵۲۲ المان استفاده شد و نتایج انتهای گزارش، مدل با ۲۵۵۲۲ المان است.

مقدار گام زمانی انتخابی در بررسی استقلال از شبکه، با توجه به تحلیل متقارن محوری برترام [۲]، برابر با ۰۰۰۵/۰ انتخاب شده بود؛ اما برای دقت بیشتر، گام زمانی کوچکتر شد و نتایج ارائهشده در این تحقیق، مربوط به گام زمانی ۰۰۰۲۵/۰ ثانیه است.

۳- یافتهها و بحث ۳-۱- مدلهای سیال نتایج مربوط به میدان سـیال سـیرینکس و سـیال فضـای سـابآراکنوئید و نیز تحلیل این نتایج، در این بخش ارائه شده

است. در شکل ۵، نمایش بردارهای سرعت در مقطع طولی مرکزی برای مدلهای سیال در زمانهای ۲۵/۰، ۲۰/۵۱۰ و ۱۷۵/۰ ثانیه، ارائه شده است. با توجه به شکل، سرعت در فضای سابآراکنوئید، با رسیدن پالس فشار به محل گرفتگی، بسیار افت میکند. پس از افت سرعت ناشی از گرفتگی در سیال سابآراکنوئید، سیال ساکن داخل سیرینکس، سرعت بسیار بالایی یافته و به سمت دو انتهای آن، حرکت میکند.

شکل (۵) – نمایش بردارهای سرعت در مقطع طولی در میدان سیال، بهترتیب در زمانهای ۰۰۷۵/۰ ، ۰۱۲۵/۰ و ۰۱۷۵/۰ ثانیه

در شکل ۶، توزیع فشار در مدلهای سیال برای زمانهای ۱۲۵/۰ ، ۱۲۵/۰ و ۱۷۵/۰ ثانیه نشان داده شده است. در زمان ۱۰۷۵/۰ ثانیه، موج فشار منتشر شده در فضای ساب آراکنوئید هنوز به ناحیهٔ سیرینکس نرسیده؛ اما در ناحیهٔ بالایی سیرینکس، فشار به طور موضعی افزایش یافته است. انقباض نوک بالایی سیرینکس، باعث افزایش لحظه ای فشار در نوک سیرینکس می شود و موج فشار ایجادشده، در طول سیرینکس منتشر می شود.

در شـکل ۲، توزیع فشـار در مقاطع عرضـی هم تراز در دو ناحیهٔ سـیال نشـان داده شـده اسـت. اگر تفاوت فشارها در دو ناحیه سـیال، زیاد باشـد، با توجه به اینکه نخاع نفوذپذیری

بهنسبت بالایی دارد، میتواند باعث ورود یا خروج سیال به داخل یا از خارج سیرینکس و درنتیجه، توسعه یا تخلیهٔ سیرینکس شود.

شکل (۶) – نمایش توزیع فشار در مقطع طولی در میدان سیال، بهترتیب در زمانهای ۰۰۷۵/۰ ، ۰۱۲۵/۰ و ۰۱۷۵/۰ ثانیه

شکل (۷) – توزیع فشار در مقطع عرضی مدلهای سیال. توجه شود که مقادیر منفی، نشاندهندهٔ فشار زیر مقدار استاتیکی اولیه هستند.

در شکل ۸، منحنیهای تغییرات زمانی فشار در مکانهایی به فاصلهٔ یکسان از هم در طول مدل سیال ساب آراکنوئید، برحسب زمان (ثانیه) نشان داده شده است. مسألهٔ قابل توجه در این شکل، روند کاهشی اندازهٔ قلهٔ فشار از منحنی a تا b و سیس، روند افزایشی اندازهٔ قله در e و f است. کاهش قابل توجه در فشار مقاطع میانی نسبت به مقطع اولیه، بهدلیل

وجود گرفتگی در مسیر یا استهلاک فشار در اثر برخورد به دیوارههای پر پیچ و خم الاستیک مدلهای جامد است. افزایش قله در مقاطع انتهایی مدل (منحنی f) نسبت به مقاطع میانی، میتواند ناشی از بازتاب موج فشار از دیوارهٔ انتهایی مدل باشد. همان طور که در بخش مدلسازی ذکر شد، طول مدل برابر با ۶.۰ متر است و طبق نمودار شکل ۸، موج فشار تحریک، آن را در عرض تقریباً ۲۰.۰ ثانیه طی کرده است (فاصلهٔ زمانی قله تا قله، بین دو منحنی فشار مقطع اول و آخر)؛ بنابراین سرعت متوسط موج برابر با جابجایی ۶/۰ متر تقسیم بر زمان ۲/۰ ثانیه است، که تقریباً برابر با ۳۰ متر بر ثانیه می شود.

فشار منتقلشده به سیرینکس، طبیعتی نوسانی و میراشونده دارد. در شکل ۹، تغییرات زمانی فشار در بالاترین و پایینترین نقاط سیال داخل سیرینکس، ترسیم شده است. مسأله مهم در اینجا، مقادیر بیشینهٔ فشار در دو انتهای ناحیهٔ سیال است؛ زیرا این فشارها به بافت جامد Cord، اعمال میشوند، که درصورت افزایش تنش ایجادشده در Cord ، به بزرگ شدن سیرینکس منجر می شود.

- [5] Y. Liu, "In silico Investigation of the Fluid Structure Interaction in Spinal Cord and Subarachnoid Space" MS Thesis in Mechanical Engineering, University of Illinois, Chicago, 2010.
- [6] A.F. Samdani, S.W. Hwang, A. Singla, J.T. Bennett, R.J. Ames, and J.S. Kimball, "Outcomes of patients with syringomyelia undergoing spine deformity surgery: do large syrinxes behave differently from small?" *Journal of The Spine*, vol. 17, pp. 1406-1411, April, 2017.
- [7] C.D. Bertram, "A Numerical Investigation of Waves Propagating in the Spinal Cord and Subarachnoid Space in the Presence of a Syrinx" *Journal of Fluids and Structures*, vol. 25, no. 7, pp. 1189–1205, October, 2009.
- [8] M.L. Sternberg, and M.L. Gunter, "Syringomyelia" *Journal of Emergency Medicine*, vol. 53, no. 2, pp. e31-e32, April, 2017.
- [9] Y. Liu, B.A. Martin, T.J. Royston, and F. Loth, "A Fluid Structure Interaction Simulation of the Cerebrospinal fluid, spinalcord, and spinal stenosis present in Syringomyelia". *Proceedings of the ASME Summer Bioengineering Conference*, Grande Beach Resort, Naples Florida, USA, pp. SBC2010-19433, 2010.
- [10] D. Oreskovic, M. Rados, and M. Klarica, "Review: Role of choroid plexus in cerebrospinal fluid hydrodynamics" *Journal of Neuroscience*, vol. 354, pp. 69-87, 2017.
- [11] N.S.J. Elliot, A.D. Lucey, D.A. Lockerby, and A.R. Brodbelt, "Fluid–structure interactions in a cylindrical layered wave guide with application in the spinal column to syringomyelia" *Journal of Fluids and structures*, vol. 70, pp. 464-499, April, 2017.
- [12] K. Bechter, P.R. Hof, and H. Benveniste, "On the flow dynamics of cerebrospinal fluid" *Journal of Neurology, Psychiatry and brain Research*, vol. 21, no. 2, pp. 96-103, June, 2015.
- [13] S. Cheng, D. Fletcher, S. Hemley, and M. Stoodley, "Effects of fluid structure interaction in a three dimensional model of the spinal subarachnoid space", *Journal of Biomechanics*, vol. 47, pp. 2826-2830, April, 2014.
- [14] A. Linninger, B. Sweetman, and R. Penn, "Normal and Hydrocephalic Brain Dynamics: The Role of Reduced Cerebrospinal Fluid Reabsorption in Ventricular Enlargement". *Annals of Biomedical Engineering*, vol. 37, no. 7, pp. 1434–1447, July, 2009.

۴- نتیجهگیری

تحقیق حاضر با هدف بررسی تأثیر انتشار پالس فشار شریانی در سیال مغزی-نخاعی فضای ساب آراکنوئید بر احتمال بزرگ شدن سیرینکس، انجام شد. نتایج میدانهای سیال نشان داد که با انتشار موج فشار در فضای ساب آراکنوئید، به دلیل وجود دیوارهٔ انعطاف پذیر Cord در بین دو ناحیهٔ سیال، سیال ساکن سیرینکس نیز جریان مییابد. اینرسی سیال سیرینکس به هنگام توقف سیال در انتهاهای سیرینکس، باعث افزایش فشار موضعی در سیال و ایجاد تمرکز تنش در بافت جامد نخاعی می شود؛ اما نتایج تحلیلها نشان داد، که مقادیر این تنشها، کمتر از حد تحمل بافت نخاعی است و انتشار موج فشار، در شرایطی که در این تحقیق مدل شد، نمی تواند عامل اصلی توسعهٔ سیرینکس باشد.

از مهمترین کاربردهای مدل حاضر، میتوان به قابلیت بررسی پدیدههای مهم بسیاری توسط این مدل اشاره کرد؛ مانند بررسی تأثیر درصد گرفتگی بر تنشهای نخاع، تأثیر انواع تحریکهای فشار مختلف ناشی از سرفه، پالس شریانی و ... ، تأثیر افزایش انحناهای مدل نسبت به حالت نرمال در نتایج (فرضاً در بیماری اسکولیوز یا گوژپشتی) ، و حتی تأثیر ضربه روی مدل.

درنهایت ابزار مدلسازی و تحلیل عددی میتواند در پیش بینی موارد ذکر شده، بسیار مفید باشد؛ به خصوص زمانی که مدل توسط اطلاعات به دست آمده از MRI و منابع دیگر، نظیر مدل های فانتوم یا اندازه گیری های تهاجمی، صحت سنجی شده باشد.

۵- مراجع

- N.S.J. Elliot, C.D. Betram, B.A. Martin, and Brodbelt, A.R, "Syringomyelia: A Review of the Biomechanics" *Journal of Fluids and Structures*, vol. 40, no. 1, pp. 1–24, July, 2013.
- [2] C.D. Bertram, "Evaluation by Fluid/Structure Interaction Spinal-Cord Simulation of the Effects of Subarachnoid-Space Stenosis on an Adjacent Syrinx". *Journal of Biomechanical Engineering*, vol. 132, no. 6, pp. 061009, 2010.
- [3] C.D. Bertram, A.R. Brodbelt, and M.A. Stoodley, "The Origins of Syringomyelia: Numerical Models of Fluid/Structure Interactions in the Spinal Cord" *Journal of Biomechanical Engineering*, vol. 127, no. 7, pp. 1099–1109, July, 2005.
- [4] M.M. Maharaj, K. Phan, and R. Mobbs, "Spontaneous regression of post-traumatic syringomyelia: A case report and literature review" *Journal of Clinical Neuroscience*, vol. 44, pp. 249-253, June, 2017.